

2022. máj 30.

S B G FŐVÁROSI TÖRVÉNYSZÉK 77.

Az irat elektronikus iratról készített másolat
EST. 1969

FŐLAJSTROMSZÁM KEZDŐIRATON:.....
Postán / Gyűjtőládába / Személyesen / E-mailen / Faxon
Érkezett: 2022 MÁJ 30.
PÉLDÁNY:.....ÍV:.....
MELLÉKLET:.....KÖZTÜK:.....
FŐLAJSTROMSZÁM: UTÓIRATON:.....

T.
Alkotmánybíróság
1535 Budapest
Pf. 773.

a t. Fővárosi Törvényszék útján felterjesztve
1055 Budapest
Markó utca 27.

Elsőfokú ügyszám: 3.P.21.835/2019/51-I.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01335-0/2022	
Érkezett: 2022 JÚN 07.	
Példány: 1	Kezelőiroda:
Melléklet: 13 db	

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott **KROKODIL-ROCK Kultúrális Korlátolt Felelősségű Társaság** (s.....) mint *Indítványozó* – a *P/1. sz. Melléklet* alatt csatolt ügyvédi meghatalmazással igazolt jogi képviselője, az **SBGK Ügyvédi Iroda** (s.....) útján –

az Indítványozó mint Felperes és a

..... mint Alperes között védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránti eljárásban

– a Kúria mint felülvizsgálati bíróság által 2022. március 2-án meghozott és **2022. március 28-án kézbesített**, Pfv.IV.20.595/2021/5. sz. ítéletével szemben a törvényes határidőn belül, az *Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény 27. § alapján* az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az alábbiakban részletesen kifejtett indokok alapján állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.20.595/2021/5. számon hozott ítéletének (*P/2. sz. Melléklet alatt csatolva*) alaptörvény-ellenességét, és az Abtv. 43. §-ának megfelelően azt semmisítse meg.

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. A kérelem anyagi jogi alapja Magyarország Alaptörvényének XXVIII. cikk (1) bekezdése (tiszteséges eljáráshoz való jog, bírósághoz fordulás joga) és (7) bekezdése (jogorvoslathoz való jog).

2. A kérelem eljárásjogi alapja az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, miszerint az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz alapján felülvizsgálja a bírói döntésnek az Alaptörvénnyel való összhangját; valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban "Abtv.") 27. §-a, miszerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvényellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti vagy hatáskörét az Alaptörvénybe ütközően korlátozza, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva, amelyek alapján az Alkotmánybíróság felülvizsgálja a bírói döntés Alaptörvénnyel való összhangját, és megsemmisítheti az Alaptörvénnyel ellentétes bírói döntést.

3. Indítványozó személyes érintettségét az Abtv. 27. § (2) bekezdés a) pontjának megfelelően igazolja, hogy felperes volt a kúriai ítélet által lezárt ügyben.

4. Indítványozó az alkotmányjogi panasz megindításának feltételeként szabott rendes jogorvoslati lehetőségeket kimerítette, az elsőfokon eljáró Fővárosi Törvényszék 3.P.21.835/2019/51-I. számú ítélete ellen fellebbezést terjesztett elő, majd a másodfokon eljáró Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.623/2020/15. számú jogerős ítélete ellen a rendkívüli jogorvoslatok körében felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Az Ügyrend 32. § (3) bekezdése és az 1/2019. (XI. 25.) AB Tü. állásfoglalás alapján, az Abtv. 26. § (1) bekezdése és 27. §-a szerinti visszautasítás elkerülése érdekében Indítványozó nyilatkozik arról, hogy az ügyben perújítás kezdeményezésére nem került sor, a felülvizsgálati eljárás pedig lezárult a Kúria Pfv. IV.20.595/2021/5. számú ítéletével. A jelen alkotmányjogi panasz tárgyát képező alapjogsértést a Kúria követte el a felülvizsgálati eljárásban.

5. A Kúria ítéletét – amely az Abtv. 27. § (1) bekezdése értelmében az ügy érdemében hozott döntés – Indítványozó jogi képviselője útnán 2022. március 28-án vette kézhez, amelyről szóló letöltési igazolást *P/3. sz. Mellékletként* csatoljuk, ebből következően az Abtv. 30. § (1) bekezdése, valamint az Alkotmánybíróság Ügyrendjének 28. § (2) bekezdése alapján jelen alkotmányjogi panasz a 60 napos határidőben került benyújtásra a Fővárosi Törvényszéknél.

I. Pertörténet és tényállás rövid ismertetése, annak bemutatása, hogy az állított alapjogsérelem a bírói döntést érdemben befolyásolta

6. Indítványozó a perindításkor kizárólagos használója volt [REDACTED] (Indítványozó társaság vezető tisztségviselője) védjegyjogosult 2019. február 19-i elsőbbségű, 227548 lajstromszámú „Csillagfény” szövedjegyének, amely mások mellett a Nizzai Megállapódás szerinti

35. osztályba tartozó „koncertek promóciója (reklámozása); zenei koncertek promóciója; hirdetési felület, idő és anyagok bérbeadása; hirdetési hely, idő és média rendelkezésre bocsátása; reklám, marketing és promóciós anyagok terjesztése; reklámozás”, valamint a 41. osztályba tartozó „koncertszolgáltatások; élőzenés koncertek; koncertek szervezése; koncertekre prezentálása; jegyfoglalás koncertekre; koncertekkel kapcsolatos szolgáltatások; zenei koncertek szervezése és lebonyolítása; showműsorok tervezése; showműsorok készítése; élő szórakoztató rendezvények szervezése és lebonyolítása; jegyfoglalás kulturális rendezvényekre; jegyinformációs szolgáltatások szórakoztató rendezvényekhez; lemezlovasok, DJ szolgáltatások partikra és különleges rendezvényekre; szórakoztató rendezvények szervezése és lebonyolítása; zenés szórakoztató rendezvények szervezése” szolgáltatások körében áll oltalom alatt. Indítványozó a védjegyjogosulttal kötött szerződés alapján jogosult védjegybitorlási perben a védjegyből eredő jogok érvényesítésére. Indítványozó később megszerezte a védjegyoltalom feletti jogosultságot.

7. Indítványozónak 2019 elején jutott tudomására, hogy 2019. szeptember 7-ére az I. rendű alperes () által üzemeltetett () rendezvényközpontba „80's DISCO Csillagfény” címmel koncertet és showműsort szerveznek, és azt reklámozzák. A használt megjelölések stilizált diszkógömbbrázolásból és az előtte különböző betűtípusokkal írt „80's”, „DISCO és „Csillagfény” szavakból álltak. Indítványozó a „Csillagfény” megjelölés használatát kifogásoló szóbeli felszólítását követően írásbeli felszólítást küldött az I. rendű alperes részére, majd levélben írásbeli ajánlatot tett védjegyhasználati szerződés megkötésére. A felek személyes egyeztetést követően sem jutottak megállapodásra, ezért Indítványozó pert indított. Indítványozó számára a perindítás után derült ki, hogy a II. rendű alperes () volt a tervezett és 2019. szeptember 7-én végül „80's DISCO” címmel megtartott koncert és showműsor szervezője. Indítványozó a módosított keresetében az alperesekkel szemben védjegybitorlás megállapítását és meghatározott jogkövetkezmények alkalmazását kérte. A II. rendű alperes vonatkozásában a kereseti kérelme annak megállapítására irányult, hogy a II. rendű alperes azzal, hogy a 2019. február 19. és 2019. szeptember 8. közötti időtartamban „80's DISCO Csillagfény” cím alatt koncertet szervezett, koncert szolgáltatását jegyértékesítés útján felajánlotta, továbbá e szolgáltatást saját weboldalán, () onnán, valamint utcai plakátokon reklámozta, bitorolta a védjegyet. Keresetének jogalapjaként a védjegyek és földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (a továbbiakban: Vt.) 12. § (1) bekezdését, (2) bekezdés b) és c) pontját, (3) bekezdés c) és e) pontját, 27. § (1), (2), (4) és (5) bekezdését jelölte meg.

8. Az elsőfokon eljáró **Fővárosi Törvényszék 3.P.21.835/2019/51-I. számú ítéletében (P/4. sz. Mellékletként csatolva)** a védjegy és az alperesek által használt megjelölés összevetése során megállapította, hogy a vizuális, fonetikai és konceptuális egyezések a védjegy és a panaszolt megjelölés összetéveszthetőségéhez vezettek. Megállapította, hogy II. rendű alperes azzal, hogy a 2019. szeptember 7-ére meghirdetett zenei rendezvényét „80's DISCO Csillagfény” cím alatt szerezte, és azt weboldalán, () csatornán, valamint plakátokon reklámozta, koncert szolgáltatását felajánlotta, továbbá az I. rendű alperes azzal, hogy ezt a rendezvényt a fenti időszakban ezen a néven reklámozta, 2019. február 19-től 2019. április 30-ig bitorolta az Indítványozó 227548 lajstromszámú „Csillagfény” védjegyet. Alpereseket adatszolgáltatásra, illetve meghatározott, a védjegybitorlásról tájékoztató közlemények közzétételére kötelezte. Megállapította, hogy a rendezvényt szervező II. rendű alperes a Vt. 12. § (3) bekezdés c) és e) pontjában nevesített szolgáltatás felajánlását és reklámozását valósította meg.

Ezzel szemben a szolgáltatásnak a kifogásolt megjelölés alatti nyújtását nem tartotta megállapíthatónak, mert a II. rendű alperes bizonyította, hogy Indítványozó felszólítására, legkésőbb 2019. április 26-án intézkedett a megjelölés használatának megszüntetéséről, és erről levélben értesítette valamennyi, a rendezvénnyel és annak promóciójával **érintett partnerét**. Rögzítette, hogy a II. rendű alperes ezt követően a rendezvény szervezését, e körben a jegyek árusítását és a koncert hirdetését már nem a sérelmezett megjelölés alatt folytatta, és végül a szolgáltatás nyújtása – a rendezvény lebonyolítása – sem a „Csillagfény” megjelölés alatt történt. Nem értett egyet a Indítványozónak azzal az érvelésével, hogy a bitorlás csak a rendezvény lebonyolításának napján minősült befejezettnek. A jogsértés kezdő időpontját a védjegy elsőbbségének napjában, vagyis 2019. február 19-ében, míg záró időpontját 2019. április 30-ában határozta meg.

9. Az elsőfokú bíróság ítélete ellen Indítványozó fellebbezést, a II. rendű alperes csatlakozó fellebbezést terjesztett elő. Indítványozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatásával annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes szolgáltatás nyújtásával is megvalósította a bitorlást, és valamennyi jogsértő magatartás 2019. szeptember 7-ig, azaz a rendezvény lebonyolításának a napjáig tartott. Kérte ehhez igazítani az elégtételadás szövegét, továbbá kérte a II. rendű alperes adatszolgáltatásra kötelezését. A II. rendű alperes csatlakozó fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, és az elégtételadás közzététele időtartamának 1 napra való leszállítását kérte.

10. A másodfokú eljárásban Indítványozó és az I. rendű alperes peren kívüli egyezséget kötöttek, és mivel az abban foglaltakat az I. rendű alperes maradéktalanul teljesítette, ezért Indítványozó vele szemben a keresetétől elállt. A másodfokú bíróság ennek alapján a jogerős végzésével az elsőfokú bíróság ítéletét az I. rendű alperesre vonatkozó részében hatályon kívül helyezte, és az eljárást az I. rendű alperes tekintetében megszüntette.

11. A másodfokon eljáró **Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.623/2020/15. számú ítéletével (P/5. sz. Mellékletként csatolva)** az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését részben megváltoztatta, és az elégtételadás közzétételeének időtartamát 1 napban határozta meg, egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Az elsőfokú bírósággal egyezően elfogadta a II. rendű alperesnek azt a bizonyítékokkal kellően alátámasztott védekezését, miszerint amikor értesült a védjegybejelentésről, úgy döntött, hogy a koncert nevét megváltoztatja, és ehhez igazodóan 2019. április 26-tól a „Csillagfény” megjelölést már egyik kifogásolt magatartása kapcsán sem használta, egyidejűleg a használat abbahagyására szólította fel **valamennyi üzleti partnerét**. Azt is az elsőfokú bírósággal azonosan rögzítette, hogy 2019. szeptember 7-én a rendezvényre ellátogató közönség már bizonyosan nem találkozott a sérelmezett megjelöléssel. Éppen ezért megállapította, hogy az elsőfokú bíróság ebben a körben helytállóan utasította el a keresetet. Indítványozó fellebbezését a bitorlás időtartama tekintetében sem találta megalapozottnak.

12. A jogerős ítélet ellen Indítványozó felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő (**P/6. sz. Mellékletként csatolva**), amelyben annak részbeni hatályon kívül helyezését és annak megállapítását kérte, hogy a II. rendű alperes a szolgáltatás nyújtásával is megvalósította a védjegybitorlást, amely 2019. február 19-től 2019. szeptember 7-ig tartott. A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 408. §-ának, 409. § (1) bekezdésének és (2) bekezdés b) pontjának, valamint a 410. §-ának megfelelően Indítványozó egyidejűleg a **P/7. sz.**

Mellékletben csatolt felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet is előterjesztette, amelyben megsértett jogszabályhelyként a Vt. 12. § (3) bekezdés c) és e) pontját, valamint 27. § (2) bekezdés b) pontját jelölte meg:

A Vt. 12. § (3) bekezdése szerint:

"3) A (2) bekezdésben szabályozott feltételek megvalósulása esetén megtiltható különösen

c) szolgáltatás nyújtása vagy annak felajánlása a megjelölés alatt;

e) a megjelölés használata az üzleti iratokon vagy a reklámozásban;"

A Vt. 27. § (2) bekezdése szerint:

"A védjegyjogosult a bitorlóval szemben - az eset körülményeihez képest - a következő polgári jogi igényeket támaszthatja:

b) követelheti a védjegybitorlás vagy az azzal közvetlenül fenyegető cselekmények abbahagyását és a bitorló eltiltását a további jogsértéstől;"

13. Indítványozó **kérte a Kúria** állásfoglalását **elsődlegesen** abban a kérdésben, hogy megvalósul-e a szolgáltatás nyújtásával elkövetett védjegybitorlás, ha a bitorló felhagy a bitorló megjelölés használatával, azonban ennek ténye csak a szolgáltatás nyújtásakor válik megfelelő módon érzékelhetővé a fogyasztók számára, illetve **másodlagosan** hogy mi tekinthető a bitorló cselekmények abbahagyásának, valamint **harmadlagosan** ezt melyik félnek szükséges bizonyítania.

14. A Kúria a Pfv.IV.20.595/2021/2. számon hozott végzésével (P/8. sz. Melléklet) a másodfokú ítélet felülvizsgálatát az ügy társadalmi jelentőségére alapítottan, a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozva engedélyezte, majd a jelen alkotmányjogi panasszal támadott, Pfv.IV.20.595/2021/5. számú ítéletben kimondta, hogy a felülvizsgálati kérelem nem megalapozott, ezért a támadott rendelkezéseket hatályában fenntartotta.

15. Kúria a döntését arra alapította, hogy a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányosságai a felvetett és az engedélyezés iránti kérelemben megjelölt jogkérdésekben való érdemi állásfoglalást nem tették lehetővé, valamint Kúria álláspontja szerint Indítványozó a felülvizsgálati kérelmében alapvetően a bizonyítási feladatoknak a felek közötti megosztását, a bizonyítási teher telepítését kifogásolta és a bíróságok bizonyítékmérlegelését támadta, azonban a felülvizsgálati, illetve felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében egyetlen eljárásjogi jogszabályhely megsértését sem állította, ennél fogva a jogerős ítélet felülvizsgálati kérelemmel támadott rendelkezése a felperes által megjelölt okokból nem jogszabálysértő. Kúria ítéletének [35-36] bekezdései szerint a „felülvizsgálati támadás érdemben nem volt vizsgálható”, ennél fogva a felülvizsgálati kérelem megalapozottságáról a Fővárosi Ítéletábla jogerős, 8.Pf.20.623/2020/15. számú ítéletében megállapított tények figyelembevételével foglalt állást.

16. Kúria tehát a felülvizsgálat körében hozott ítéletével pusztán az indítványozó felülvizsgálati kérelmében másodlagosan felhozott kérdés második fordulatával (azaz a harmadlagos jogkérdéssel), a bizonyítási teher kérdésével foglalkozott, de azzal sem érdemben, annak felülvizsgálatát is megtagadta a megfelelő jogszabályi helyek megjelölésének hiányára hivatkozással.

17. Indítványozó hangsúlyozza, hogy az elsőfokú ítélettel szembeni fellebbezésében, majd a másodfokú jogerős ítélettel szemben benyújtott felülvizsgálati kérelmében nem a bíróságok bizonyítékmerlegelését hivatkozta jogszabálysértőnek, és nem azt utasította el, nem vitatta, hogy Alperes mikor és hogyan szedte le a Csillagfény megjelölést a jegyekről és hirdetésekről, reklámkampányából, hanem kifejezetten a II. rendű alperes azon magatartását nem tartotta a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) tükrében a védjegyvédjegybitorlás abbahagyása tekintetében elfogadhatónak, hogy a **megjelölés használatával csak a közvetlen üzleti partnereivel szembeni kommunikációjában hagyott fel egyértelműen és szembetűnően**. Alperes csak az üzleti partnerek felé közölte a módosítást, az érintett **fogyasztói kört viszont nem tájékoztatta kifejezetten a „Csillagfény” megjelölés elhagyásáról** és a bíróság által megállapított védjegybitorlásról, ezen keresztül pedig azt sem nyomatékosította a fogyasztók felé, hogy a korábban „Csillagfény” megjelöléssel promotált rendezvénynek nincs köze a védjegyjogosult szolgáltatásához. Indítványozó ebben a körben azt sérelmezte, hogy az eljáró bíróságok ennek ellenére mégis a jogsértés abbahagyásaként minősítették alperesnek a fogyasztói kör tájékoztatása nélkül, „feltűnés nélkül” megvalósított megjelölés-elhagyását, ebből kifolyólag pedig a valósánál rövidebb időtartamban állapították meg a védjegybitorlás tartamát. Azaz indítványozó a felülvizsgálati kérelmében a Vt.-nek a bíróságok általi nem megfelelő alkalmazásában, a felek között nem vitatott tények helytelen jogi minősítésében határozta meg a jogsértés mibenlétét, és ennek megfelelően jelölte meg a megsértett jogszabályi rendelkezéseket.

18. Az Abtv. 29. §-re hivatkozva előadjuk, hogy az alkotmányjogi panasz előterjesztésére a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség miatt került sor, ugyanis az alkotmányjogi panasszal támadott kúriai felülvizsgálati ítéletben a felülvizsgálat tárgyát képező, a Kúria elé tárt és annak felülvizsgálat engedélyezése tárgyában lefolytatott vizsgálata és engedélyező végzése alapján is kiemelt, precedens jelleggel megválaszolendő, az ügy érdemi elbírálása szempontjából meghatározó jelentőségű jogi kérdései a felülvizsgálati ítéletben nem kerültek megválaszolásra. Így a Kúria bár a Pfv.IV.20.595/2021/2. végzésével a Fővárosi Ítéltábla 8. Pf.20.623/2020/15. számú jogerős ítéletének felülvizsgálatát az ügy társadalmi jelentőségére alapítottan (a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 409.§ (2) bekezdés b) pontja alapján) engedélyezte, **a kivételes engedélyezést életrehívó jogkérdéseket felülvizsgálati ítéletében mégsem válaszolta meg**. A panasszal sérelmezett alapjogsérelem, az alább kifejtettek szerint megvalósult tisztességes eljáráshoz való jog sérelme tehát a bírói döntést érdemben befolyásolta. Az ügy felülvizsgálati kérelemmel érintett részének az érdemi elbírálása ugyanis – az, hogy az Indítványozó keresetének a kérdéses részek tekintetében is helyt kell-e adni vagy sem – a Kúria által elbírálni elmulasztott jogkérdésekre adandó választól függ.

19. A panasz az alábbiakban kifejtettek szerint hangsúlyozottan nem ütközik az úgynevezett negyedfokú jogorvoslat tilalmának elvébe, a beadványban foglaltakat semmiképpen nem lehet ekként értelmezni, az egyértelműen ellentétes lenne az Indítványozó előadásával és annak szándékolt tartalmával. Az Indítványozó tisztában van vele, hogy a bírói döntés alaptörvény-ellenességének vizsgálata során az Alkotmánybíróság tartózkodik attól, hogy a bíróságok felülbírálati jogköréhez tartozó, szakjogi vagy kizárólag törvényértelmezési kérdésekben állást foglaljon [3028/2014. (II. 17.) AB végzés, Indokolás [12]], és hogy a tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [3012/2016. (I. 25.) AB végzés, Indokolás [20]]. Indítványozó kérelme

kifejezetten nem is erre irányul – még burkoltan sem –, hanem annak megállapíttatására, hogy a **Kúria ítélete megsértette Indítványozó tisztességes eljáráshoz való, bírósághoz forduláshoz való, valamint jogorvoslathoz való jogát.**

II. Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek megjelölése, a bírói döntés alaptörvényellenességének indoklása

20. Az Abtv. 27. § szerinti alkotmányjogi panasz eljárásra az adhat okot, ha a bíróság az egyedi ügyre vonatkozó jogszabályokat alaptörvény-ellenesen értelmezi és alkalmazza, és ezzel alapjogsérelmet okoz. Indítványozó jelen esetben azért fordul az Alkotmánybírósághoz, mert az egyedi ügyben hozott bírói döntés, a Kúria felülvizsgálati ítélete az egyedi ügyre vonatkozó jogszabályokat alaptörvény-ellenesen értelmezte és alkalmazta, ezzel pedig alapjogsérelmet valósított meg.

II.1. Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogának sérelme.

21. **Alaptörvény XXVIII. cikk (1)** bekezdése értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

22. A tisztességes eljárás követelménye alapján az egyedi ügyben lefolytatott eljárásnak a maga egészében meg kell felelnie a tisztességesség követelményének. Ebből következően egy-egy eljárási részletszabály megsértése még nem feltétlenül eredményez tisztességtelen eljárást. Ez az összefüggés fordítva is érvényes: ha az egyedi ügyben eljáró hatóság vagy bíróság a törvényben meghatározott összes eljárási részletszabályt betartja, az eljárás egésze ettől még nem feltétlenül lesz tisztességes. Ezt az összefüggést szem előtt tartva- az Alkotmánybíróság is hangsúlyozza: *“Az Alkotmánybíróság [...] a tisztességes eljárás alkotmányos követelményrendszerének értelmezéséhez az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én kelt Egyezményt [...] is felhívta, amikor megállapította, hogy az Egyezmény eljárási garanciákat tartalmazó cikkei általában elfogadott értelmezése szerint a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás méltánytalan vagy igazságtalan, avagy nem tisztességes.”* (7/2013. (III. 1.) AB határozat [29]; megerősítette: 26/2015 (VII. 21. AB határozat [52]) Az Alkotmánybíróság Alaptörvény hatálybalépését követően is töretlen gyakorlata értelmében a tisztességes eljárás (fair trial) olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás "méltánytalan", vagy "igazságtalan", avagy "nem tisztességes.

23. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog értelmezésére vonatkozó alkotmánybírósági gyakorlatot többek között a 3025/2016. (II. 23.) AB határozat foglalta össze. E döntés indokolásának [19] bekezdése szerint *“egy eljárás tisztességességét mindig esetről estre lehet csak megítélni, a konkrét ügy körülményeinek figyelembe vételével, ettől függetlenül ugyanakkor*

nevesíteni lehet számos olyan követelményt, amelyeknek egy eljárásnak meg kell felelnie ahhoz, hogy tisztességesnek minősüljön. Polgári peres eljárásban így a tisztességes bírósági tárgyalás követelményének része a bírósághoz fordulás joga [...] a tárgyalás igazságosságának biztosítása [...], a tárgyalás nyilvánossága és a bírósági döntés nyilvános kihirdetése [...], a törvény által létrehozott bíróság [...], független és pártatlan eljárása [...], illetve a perek észszerű időn belül való befejezése [...]”.

24. Indítványozó a fent idézettekkel összhangban előadja, hogy a Kúria felülvizsgálati kérelme tárgyában hozott ítélete sértette a tisztességes eljáráshoz való jogát. Kúria ugyanis érdemben nem foglalkozott Indítványozó felülvizsgálati kérelmében megfogalmazott, a másodfokú bíróság jogsértő döntésének alapjául szolgáló elsődleges és másodlagos jogkérdésekkel, és mindössze a másodlagosan felhozott kérelem második fordulatával (harmadlagos jogkérdéssel) foglalkozott, azaz azzal, hogy mely félnek szükséges a bitorló cselekmények abbahagyását bizonyítani, azonban azt is - formális hiányosságokra tekintettel - elutasította. Ez utóbbi eljárási kérdés (bizonyítási teher kérdése) azonban csak kiegészítő jelleggel kapcsolódott Indítványozó anyagi jogi problémafelvetéséhez, mely abban állt, hogy a szolgáltatás nyújtásával elkövetett védjegybitorlás megvalósul-e abban az esetben, ha a bitorló felhagy a bitorló megjelölés használatával, azonban ennek ténye csak a szolgáltatás nyújtásakor válik megfelelő módon érzékelhetővé a fogyasztók számára, illetve ezzel összefüggésben másodlagosan, hogy mi tekinthető a szolgáltatás nyújtása és reklámozása mint bitorló cselekmények tekintetében a bitorlás abbahagyásának.

25. Hangsúlyozzuk, hogy Indítványozó fellebbezésében is anyagi jogszabálysértésre hivatkozott. Az I. fokú eljárásban elkövetett eljárási jogszabálysértésre csak akkor lehet hivatkozni a felülvizsgálati kérelemben, ha a fellebbezési eljárásban is hivatkoztak rá (BH.2017. 232.).

26. Jelen ügyben Kúria a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányosságaira hivatkozva egyáltalán nem foglalt állást az Indítványozó által felvetett elsődleges és másodlagos jogkérdésekben, míg a harmadlagos jogkérdésben indoklása szűkszavú és leegyszerűsítő módon, Indítványozói hiányosságra utalva elhagyja a kérelemben felsorakoztatott érvekre való részletes reakciót. A formális hiányosság a felvetett jogkérdések, jogsértések csak egy részét (harmadlagos jogkérdés) érintette, a többi (elsődleges és másodlagos) jogkérdést nem, tehát azokat Kúriának még a formális hiányosság fennállta esetén is el kellett volna bírálnia. Ebben a körben a tisztességes eljáráshoz való jog megsértése vonatkozásában hivatkozunk arra hogy az alkotmánybírósági álláspont szerint a bíróságoknak az indoklási kötelezettséget előíró jogszabályokat az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében meghatározott követelményeknek megfelelően kell alkalmaznia, amelyből a 7/2013. (III . 1.) AB határozat szerint „a bírósággal szemben az a minimális elvárás mindenképpen következik, hogy az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossgal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon. Ennek megítéléséhez az Alkotmánybíróság vizsgálja a jogvita természetét, az alkalmazandó eljárási törvény rendelkezéseit, a felek által az adott ügyben előterjesztett kérelmeket és észrevételeket, valamint az ügyben választ igénylő lényeges kérdéseket.” {7/2013. (III . 1.) AB határozat, Indokolás [34]}

27. Kúria a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi kellékeinek hiányosságára, a megsértett eljárásjogi jogszabályhely konkrét megjelölésnek elmaradására alapítva állásfoglalásának lehetőségét akadályoztatva látta, ezért a jogkérdésekben történő érdemi állásfoglalást nem tette

meg. A Kúria felülvizsgálat engedélyezése körében hozott végzése azt jelenti, hogy érdemi elbírálásra alkalmas a kérelem, azaz megvizsgálta, hogy a Pp. 415. § (1) bekezdés e) pontja - utalva a 408. §-ára - , illetve f) pontja - utalva a 413. § (1) bekezdés b) pontjára - alapján nincsen a kérelem visszautasításának helye. Kúria eljárása aggályos abból a szempontból, hogy a Pp. 413. § (1) bekezdés d) pontja és a 415. § (1) bekezdés f) pontja alapján a kérelem tartalmi hiányossága esetén a felülvizsgálati kérelem visszautasításának lett volna helye, továbbá bár a Pp. 415. § (1) bekezdés alapján a Kúria az eljárás bármely szakaszában visszautasíthatja a kérelmet, azonban jelen ügyben nem így határozott végzéssel, hanem ítélettel állapította meg, hogy a felülvizsgálati kérelem megalapozatlan. Ugyan a Pp. 415. § (2) bekezdése szerint, ha a kérelemben a jogszabályhely megjelölése téves, viszont a megsértett jogszabályi helyre történt hivatkozás tartalmilag helyesen történik, ezen okból a felülvizsgálati kérelem nem utasítható vissza, jelen esetben Kúria indoklásából egyértelműen kivehető, hogy a felülvizsgálati kérelem elbírálása kapcsán nem volt szó ezen bekezdés alkalmazásáról, hiszen Kúria megállapítása szerint nem téves megjelölés történt, hanem maga a jogszabályi hivatkozás is elmaradt a Pp. bizonyítási szabályai tekintetében. Ebben a körben azonban Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálásakor tévesen nem az anyagi jogi jogsértésre hivatkozásként, hanem eljárási jogsértésre utalásként értelmezte Indítványozó teljes felülvizsgálati kérelmét – mindezt úgy, hogy a felülvizsgálat engedélyezése körében az Indítványozó által hivatkozott jogsértést, jogkérdést még – helyesen – anyagi jogi jogkérdésként azonosította, olyan jogkérdésként, amelynek a társadalmi jelentőségére tekintettel meg kellett engedni a felülvizsgálatot. Abban az esetben viszont, ha Kúria nem utasította vissza a tartalmi hiányosság miatt a kérelmet, arról érdemben döntenie kellett volna, nem pedig hiányosságaira tekintettel figyelmen kívül hagynia egyes kérelmeket. Mindezen okokból Kúria eljárása a tisztességes eljáráshoz való jog körében, az alábbiakban kifejtettek mentén bírósághoz fordulás jogának sérelmét valósította meg.

II.2. A tisztességes eljáráshoz való jog részeként a bírósághoz fordulás jogának sérelme

28. A bírósághoz fordulás joga, mint a tisztességes eljáráshoz való jog egyik joggyakorlat által is elismert részjogosultsága, a tisztességes eljárás legalapvetőbb követelménye. Azt hivatott biztosítani, hogy az egyének számára rendelkezésre álljon egy olyan fórum – a bíróság –, amelynek eljárásától alappal várhatják jogaik hatékony védelmét, és amelyhez ezért bizalommal fordulhatnak akár az állammal, akár más személyekkel szembeni jogvitájukban. A tisztességes eljáráshoz való jog alkotmányos érvényesülése tehát magában foglalja az eljárás azon követelményét, hogy az megindítható legyen egy arra hatáskörrel rendelkező bírói forum előtt. Másrésztől viszont, ezzel összefüggésben mind az Emberi Jogok Európai Bírósága, mind a magyar Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az eljárás tisztességének önmagában nem elégséges feltétele a bírósági út igénybevételének pusztán lehetővé tétele, az csak akkor biztosított, ha a bíróság érdemben dönt a perben előterjesztett kérelmekről.¹ A bírósághoz fordulás jogából következően az eljárásban félként résztvevő személyeknek Alaptörvényben biztosított joguk van arra, hogy a bíróság az eljárásba vitt jogaikat és kötelességeiket elbírálja [59/1993. (XI. 29.) AB határozat], (ne csak formalista alapon a beadvány pontatlanságait tekintve mondjon véleményt). Ebből következően tehát, **ha ugyan lehetőség van bírósághoz fordulásra, bírói út igénybevételére, viszont a bíróság a hozzá**

¹ 26/2015. (VII. 21.) AB határozat [62]; Ganci v. Italy, no. 41576/98, § 31, ECHR 2003-XI., Kutic v. Croatia, no. 48778/99, § 25, 32, ECHR 2002-II.

intézett kérelmet - a jelen esetben a jogorvoslati kérelmet - nem bírálja el, azzal sérül a fél bírósághoz forduláshoz való joga.

29. Az alapjogsérelem jelen ügyben azzal valósult meg, hogy a Kúria a felülvizsgálati kérelem értékelése és a felülvizsgálati ítélet meghozatala során a tisztességes eljáráshoz való jogot sértő módon nem megfelelően értelmezte és alkalmazta a polgári perjog szabályait, ezzel kiüresítve a felülvizsgálat jogintézményének rendkívüli jogorvoslati szerepét, illetve a bírósághoz intézett kérelem elbírálás nélkül hagyásával megsértve a bírósághoz forduláshoz való jogát.

30. A fentiekben ismertetettek szerint, eljáró elsőfokú és másodfokú bíróság azonos ténybeli és jogi alapon hozott ítélete okán szükséges volt a Pp. 408. §-a, illetve 409. §-a szerint a felülvizsgálat engedélyezésére irányuló kérelem Indítványozó részéről való benyújtása. A Kúria a Pfv.IV.20.595/2021/2. sz. végzésével a Pp. 409. § (2) bekezdés b) pontjára hivatkozva, a felvetett jogkérdések társadalmi jelentőségére alapítva engedélyezte a felülvizsgálatot, tekintettel arra, hogy az adott jogkérdésben a Kúria korábban még nem foglalt állást közzétett ítélezési gyakorlatában és az adott ügy a jogalanyok széles körét – közvetetten – érinti. A Kúria tehát előzetesen azonosította a felülvizsgálni indítványozott anyagi jogszabálysértést és azokat a jogkérdéseket, amelyeknek társadalmi jelentőségére tekintettel kúriai felülvizsgálatnak helye van.

31. A Kúria felülvizsgálati ítéletében a hivatkozott jogkérdésre - bár annak Kúria előtti vizsgálatát befogadhatósági vizsgálatában az ügy társadalmi jelentőségére tekintettel engedélyezte - nem tért ki, a kérelem egy részének tartalmi hiányosságaira hivatkozva érdemi állásfoglalásra alkalmatlannak minősítette a teljes kérelmet. A Kúria tehát lényegében befogadott egy jogkérdést a vizsgálatába, mert olyannak ítélte meg, amely kérdésben még nem foglalt állást és az ügy a jogalanyok széles körét érinti, viszont arra végül ki sem tért döntésének indoklásában, sőt, kifejezetten kimondta, hogy a kérdéssel ítéletében nem foglalkozik (ld. Kúria Pfv.IV.20.595/2021/5. számon hozott megsemmisíteni kért ítélete [32] pont). Az anyagi jogi jogsértéseket - noha a felülvizsgálatot ezekre tekintettel engedélyezte - a Kúria egyáltalán nem bírálta el, ezzel kiüresítette a felülvizsgálati eljárás jogrendszerben betöltött szerepét.

32. Ezen túlmenően a Kúria tévesen értelmezte az Indítványozó felülvizsgálati kérelmében elbírálni kért jogkérdések és jogszabálysértések mibenlétét. Indítványozó nem a bizonyítási teher nem megfelelő alkalmazására és a bizonyítékok nem megfelelő értékelésére hivatkozott, hanem a felek által nem vitatott, illetve a per során bizonyítást nyert tényállás nem megfelelő jogi minősítésére, illetve az anyagi jogi jogszabályok nem megfelelő értelmezésére, azaz tisztán anyagi jogi jogsértésekre. Kúria [34] pontban szereplő azon megállapítása, hogy: *„A felperes felülvizsgálati kérelmében alapvetően a bizonyítási feladatoknak a felek közötti megosztását, a bizonyítási teher telepítését kifogásolta, és a bíróságok bizonyíték mérlegelését támadta.”* téves és a továbbiakban a Kúria ezen az alapon továbbmenve a [35] pontban az Indítványozó felülvizsgálati kérelmét tévesen értékelve: *„Mindezek ellenére a felperes a felülvizsgálati kérelmében és a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében egyetlen eljárásjogi jogszabályhely megsértését sem állította. Sem a bizonyítási érdek, s egyben a bizonyítási teher szabályát tartalmazó Pp. 265. § (1) bekezdésének, sem a bizonyítás eredményének mérlegeléséről szóló Pp. 279. § (1) bekezdésének sérelmére nem hivatkozott. Éppen ezért a fentiekben ismertetett felülvizsgálati támadás érdemben nem volt vizsgálható. Ennélfogva a felülvizsgálati kérelem megalapozottságáról a jogerős ítéletben megállapított tények figyelembevételével kellett állást foglalni.”*

33. Kúria tévesen és hatáskörén túlterjeszkedve azon az alapon vizsgálta a felülvizsgálni kért eljárást, hogy megfelelően történt-e a bizonyítás és a tényállás megállapítása. Kúria ebben a tekintetben tévesen értékelte saját szerepét, illetve az indítványozó felülvizsgálati kérelmét is, és szembehelyezkedett a saját korábbi, felülvizsgálatot enegedélyező döntésével is, amelyben az Indítványozó felülvizsgálati kérelmében megjelölt jogsértést még – helyesen – anyagi jogi jogkérdésként azonosította.

34. Indítványozó felülvizsgálati kérelmében elsődlegesen a védjegybitorló magatartás befejeztté válását, vagy másképp fogalmazva a védjegyhasználat hatását, másodlagosan anyagi jogi szabályok értelmezésével a bizonyítási módját, eszközét (reklámozás cselekménye csak azonos reklámozás cselekménnyel szüntethető meg, pl. órasplakát óriásplakáttal, rádió reklám rádió reklámmal) kérte felülvizsgálni. A bizonyítási teher kiosztását Indítványozó a másodlagos kérelmének második fordulatában kérte, azonban annak megállapítása is anyagi jogi szabály értelmezésén alapul, így szükségtelen volt a Pp. 265. § (1) bekezdése szerinti bizonyítási érdek jogszabályhely pontos megjelölése és tartalmi kifejtése. Előadjuk, hogy a Pp. ezen szabálya csupán általánosságban írja le, hogy törvény eltérő rendelkezése hiányában a perben jelentős tényeket annak a félnek kell bizonyítania, akinek érdekében áll, hogy azokat a bíróság valószínűleg fogadja el (a továbbiakban: bizonyítási érdek), továbbá a bizonyítás elmaradásának vagy sikertelenségének a következményeit is ez a fél viseli. Ezen szabály minden tényállításra vonatkozik, azonban a normát az anyagi jogszabályok alapján kell értelmezni, a bizonyítási terhet – azt, hogy egy konkrét tény tekintetében melyik felet terheli a bizonyítás, illetve annak sikertelensége – végső soron az anyagi jog határozza meg. Indítványozó pontosan megjelölte, hogy mely anyagi jogszabályok jogértelmezését kívánja, amelyhez képest a Pp. 265. §-a csak szubszidiárius jelleget tölt be. Ennek elmaradása okán nem lehetett volna a felülvizsgálati kérelmet visszautasítani, azonban az érdemi ítéletben sem lehetett volna erre tekintettel a kérelem kereteit, illetve hiányosságát megállapítani.

35. Kúria az érdemi értékelést az eljárásjogi jogszabályhelyekre hivatkozás elmaradása miatt nem tette meg, a kérelem hiányosságára hivatkozva, annak ellenére, hogy magukat a jogkérdéseket az engedélyező végzésében anyagi jogi jogkérdésekként azonosította, társadalmi szempontból jelentősnek nyilvánította és állásfoglalásának szükségességét az engedélyezésről szóló végzéssel megállapította. Indítványozó ebben az összefüggésben hangsúlyozza, hogy még ha a felülvizsgálati kérelemben foglaltakat úgy is kellene értelmezni, hogy abban a felperes a bizonyítási teher nem megfelelő alkalmazását és a bizonyítékok nem megfelelő értékelését sérelmezte, a Kúria akkor sem mellőzhetette volna ezeknek a kifogásoknak az érdemi elbírálását azon az indokolatlanul és túlzottan formalista alapon, hogy a felperes nem jelölte meg a Pp. megfelelő szakaszait.

36. Mindez szembemegy a tisztességes eljáráshoz való jog alapjogi követelményével. Kúria ezzel egyrészt megsértette a Pp. 2. § (1) bekezdését, mely szerint a feleknek a perbe vitt jogát el kell bírálnia a bíróságnak, ezzel egyúttal pedig az emögött a részletszabály mögött meghúzódó, alkotmányos szinten védett alapvető jogot is ignorálta, megsértve ezzel Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésben, a tisztességes eljáráshoz való jog keretében rögzített, bírósághoz forduláshoz való jogát.

37. Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság a bírósághoz fordulás jogának sérelmét – arra tekintettel, hogy a sérelem csak a felülvizsgálati eljárásban, mint rendkívüli jogorvoslati eljárásban

következett be, és ezért Indítványozó magától a bírói úton történő igényérvényesítéstől nem lett elzárva – nem tartaná megállapíthatónak, úgy hivatkozunk arra, hogy a tisztességes eljáráshoz való jognak alapvető eleme a felek meghallgatáshoz való joga (németül: *Recht auf rechtliches Gehör*, angolul: *right to be heard*), ami akár a rendkívüli jogorvoslati eljárásban is sérülhet azáltal, hogy a jogorvoslati fórum a fél jogorvoslati kérelmét teljes mértékben ignorálja, nem bírálja el. A jelen esetben álláspontunk szerint ez történt: a felülvizsgálati kérelem félreértelmezése, valamint a felülvizsgálati kérelem kötelező tartalmi elemeire vonatkozó szabályok indokolatlanul és túlzottan formalista módon történő értelmezése és alkalmazása folytán az Indítványozó jogorvoslati kérelme elbírálatlanul maradt. Így még ha a Tisztelt Alkotmánybíróság arra a megállapításra is jutna, hogy Indítványozó bírósághoz forduláshoz való joga nem sérült, a tisztességes eljáráshoz való jog sérelme – a meghallgatáshoz való jog sérelmén keresztül – akkor is megállapítható.

II.3. Indítványozó Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való jogának sérelme.

38. **Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdése** értelmében mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát, vagy jogos érdekét sérti.

39. Indítványozó hangsúlyozza, hogy a jogorvoslathoz való jog sérelmének tekintendő az az eset, ha ugyan van lehetőség jogorvoslatért folyamodni valamely bírói döntés ellen, de a jogorvoslati fórum eljárása nem felel meg az alapvető eljárási garanciáknak. Jelen esetre vetítve kiemeljük, hogy ha a jogalkotó - illetve a konkrét esetben a Kúria - úgy döntött, hogy biztosítja a felülvizsgálat lehetőségét, jelen esetben maga a Kúria úgy döntött, hogy engedélyezi a felülvizsgálatot, befogadhatónak tartja az Indítványozó által felvetett jogkérdéseket, akkor a felülvizsgálati eljárás meg kell hogy feleljen az alapvető eljárási garanciáknak. Ebben a körben visszautalunk a fentebb kifejtett azon álláspontunkra, hogy Kúria a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal csak úgy és annyiban foglalkozott, mintha abban Indítványozó mást kért volna, ebből kifolyólag a kérelem valódi tartalmának elbírálására nem került sor, annak ellenére, hogy az elbírálás lehetőségét a Kúria az engedélyezéssel megteremtette. Ezen eljárásával pedig Kúria megsértette Indítványozó jogorvoslathoz való jogát.

III. Nyilatkozatok

40. Indítványozó nyilatkozik, hogy nem kezdeményezte a bíróságon az alkotmányjogi panasszal támadott bírósági ítélet végrehajtásának felfüggesztését, tekintettel arra, hogy az érdemi kötelezést nem tartalmaz számára, és megállapított eljárási költséget megfizette.

41. *P/9. sz. Melléklet* alatt csatoljuk Indítványozó nyilatkozatát a személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról.

IV. Kérelem

42. Összegezve a fentebb részletesen kifejtett indokokat, a megtámadott kúriai ítélet sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében rögzített tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot, az

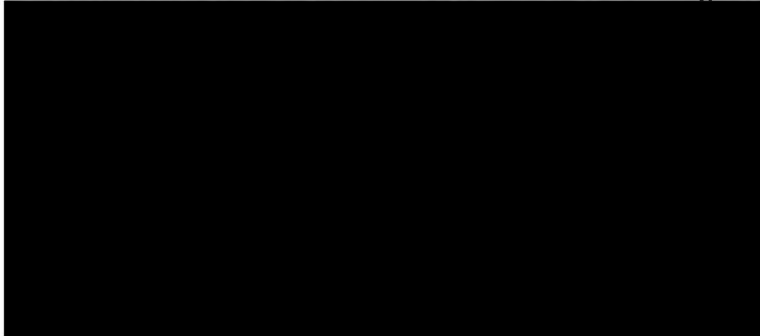
annak részjogosultságaként számontartott bírósághoz forduláshoz való jogot, illetve az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésében rögzített jogorvoslathoz való jogot, mivel a Kúria felülvizsgálatot engedélyező végzésével jelentősnek minősített jogkérdésben később felülvizsgálati ítéletében a felülvizsgálati kérelmet félreértelmezve, a félreértelmezett tartalomnak megfelelően, tévesen megállapított formális hiányosságokra hivatkozva érdemben nem foglalt állást. Ezáltal fenntartotta a jogalanyok széles körét érintő és korábban kúriai döntéssel nem érintett védjegyjogi kérdés tisztázatlanságát, amely az alapul szolgáló ügy érdemére kiható kérdésként Indítványozót közvetlenül érintette. Kúria ezzel megsértette Indítványozó tisztességes eljáráshoz, bírósághoz forduláshoz és jogorvoslathoz való jogát.

43. Tisztelt Alkotmánybíróság, a beadványban részletesen kifejtett indokok alapján kérem, hogy a Kúria Pfv. IV.20.595/2021/5. számon hozott ítéletét, mint alaptörvény-ellenes bírói döntést semmisítse meg.

Budapest, 2022. május 27.

Tisztelettel:

a KROKODIL-ROCK Kultúrális Korlátolt Felelősségű Társaság

Mellékletek listája

P/1. sz. Melléklet – Ügyvédi meghatalmazás

P/2. sz. Melléklet – Kúria Pfv.IV.20.595/2021/5. számon hozott, jelen alkotmányjogi panasszal megsemmisíteni kért ítélete

P/3. sz. Melléklet – Kúriai ítélet letöltési igazolása

P/4. sz. Melléklet – Fővárosi Törvényszék 3.P.21.835/2019/51-I. számú ítélete

P/5. sz. Melléklet – Fővárosi Ítéltábla 8.Pf.20.623/2020/15. számú ítélete

P/6. sz. Melléklet – Indítványozó felülvizsgálati kérelme

P/7. sz. Melléklet – Indítványozó felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme

P/8. sz. Melléklet – Kúria Pfv.IV.20.595/2021/2. számú végzése a felülvizsgálat engedélyezéséről

P/9. sz. Melléklet - Indítványozó nyilatkozata a személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról